RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2158/92

af 23. juli 1992

om beskyttelse af skovene i Fællesskabet mod brande

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 130 S,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Skovene spiller en væsentlig rolle for den økologiske ligevægt, navnlig ved deres indflydelse på jordbund, vandforhold, klima, fauna og flora;

skovene bidrager således til, at landbruget og samfundet i landdistrikterne bevares og udvikles; landbrugets og landsamfundets eksistens kan i vid udstrækning være afhængig af, at der er omkringliggende sunde skove;

de funktioner, som skovene således har, trues af brande, der hvert år hærger store skovarealer, navnlig i Fællesskabets sydlige del;

det er således af stor betydning, at Fællesskabets skove beskyttes mod brande, og problemet er meget hastende; Fællesskabet bør derfor øge sit bidrag til de bestræbelser, medlemsstaterne har iværksat for at forbedre beskyttelsen;

for at formindske brandenes antal og betydning og reducere deres omfang bør Fællesskabets bidrag koncentreres om en eliminering af brandårsagerne, om brandforebyggende foranstaltninger og om forantaltninger til overvågning af skovene;

Fællesskabets bidrag bør først og fremmest gælde de zoner, hvor der er en konstant eller regelmæssigt tilbagevendende risiko for skovbrande; Fællesskabets område bør derfor opdeles efter, hvilken risiko der er for skovbrande, og bidraget gradueres efter brandrisikoen i de enkelte zoner;

Fællesskabet bør navnlig i de zoner, hvor der er stor brandrisiko, bidrage til, at der iværksættes integrerede planer til beskyttelse af skovene mod brande; planerne skal omfatte såvel årsagernes eliminering som indførelse og forbedring af systemer til forebyggelse og overvågning;

en databank i medlemsstaterne og på EF-plan kan tilvejebringe et vigtigt redskab til forbedring af skovenes beskyttelse mod brande;

for at lette iværksættelsen af de påtænkte foranstaltninger bør der skabes et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen; samarbejdet kan ske gennem Den Stående Skovbrugskomité;

med henblik på denne forordning skal der vedtages et program for en femårsperiode;

et beløb på 70 mio. ECU skønnes nødvendigt til gennemførelsen af dette flerårige program; de midler, der for året 1992 skønnes nødvendige inden for de nuværende finansielle overslag, beløber sig til 12,0 mio. ECU;

de midler, der skal afsættes til finansiering af programmet for tiden efter regnskabsåret 1992, skal ligge inden for Fællesskabets gældende finansieringsramme —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For at øge beskyttelsen af skovene og navnlig styrke bestræbelserne for at opretholde og overvåge skovøkosystemerne og bevare de forskellige funktioner, som skovene opfylder til fordel for landdistrikterne, indføres der en EF-aktion til beskyttelse af skovene mod brande, i det følgende benævnt »aktionen«.

2. Aktionen har til formål:

— at formindske skovbrandenes antal

— at formindske skovbrandenes omfang.

3. Aktionen omfatter foranstaltninger med følgende sigte:

a) at klarlægge skovbrandenes årsager og bestemme midlerne til deres bekæmpelse, navnlig ved hjælp af:

(1) EFT nr. C 312 af 3. 12. 1991, s. 7.
(2) Udtalelse afgivet den 10. juli 1992 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(3) EFT nr. C 106 af 27. 4. 1992, s. 1.

— undersøgelser med henblik på klarlægning af brandårsagerne og af anledningen til brandudbruddene

— undersøgelser med henblik på forslag til foranstaltninger, der kan eliminere brandårsagerne og anledningen til brandudbruddene

— kampagner med henblik på information og bevidstgørelse

b) at indføre eller forbedre forebyggelsessystemer, og navnlig som led i en samlet strategi for beskyttelse af skovområder mod brande at tilvejebringe infrastrukturer til beskyttelse mod brande, f.eks. skovveje, stier, vandforsyningssteder, brandbælter, områder med ryddet undervækst og skovfrie strækninger, samt at iværksætte arbejder med henblik på vedligeholdelse af brandbælter, områder med ryddet undervækst og skovfrie strækninger samt iværksættelse af forebyggende skovplantning

c) at indføre eller forbedre skovovervågningssystemer, herunder forebyggende overvågning, og navnlig at etablere faste og mobile overvågningsstrukturer og at tilvejebringe kommunikationsudstyr

d) at iværksætte tilknyttede foranstaltninger, navnlig følgende:

— uddannelse af højt specialiseret personale

— gennemførelse af analytiske undersøgelser og af pilot- og demonstrationsprojekter vedrørende nye metoder, ny teknik og ny teknologi, der kan gøre aktionen mere effektiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne klassificerer deres område efter risikoen for skovbrande. En risikoklassificeret zone skal generelt svare til en administrativ inddeling på mindst NUTS III-niveau.

2. Som højrisikozone kan kun klassificeres zoner, hvor en konstant eller regelmæssigt tilbagevendene risiko for skovbrande i alvorlig grad truer den økologiske ligevægt og sikkerheden for personer og ejendom eller bidrager til fremskyndet ørken- og ødemarksdannelse i landdistrikter.

Som højrisikozone kan kun klassificeres zoner:

— i Portugal

— i Spanien

— i Frankrig, i regionerne Aquitaine, Midi-Pyrénées, Korsika, Languedoc-Roussillon, Provence-Alpes-Côte d'Azur samt departementerne Ardèche og Drôme

— i Italien, i Mezzogiorno, Lazio, Toscana, Liguria, Umbria, Marche, Emilia-Romagna, i provinserne Cuneo og Alessandria i Piemonte og provinsen Pavia i Lombardiet samt de skovklædte bjergområder i Norditalien

— i Grækenland.

Efter begrundet anmodning fra en medlemsstat kan zoner i andre områder i Fællesskabet end de ovenfor nævnte anerkendes som højrisikozoner.

3. Som mellemrisikozone kan klassificeres zoner, hvor risikoen for skovbrande kan true skovøkosystemerne i betydelig grad, men hvor risikoen dog ikke er konstant eller regelmæssigt tilbagevendende.

4. Som lavrisikozone betragtes de øvrige zoner i Fællesskabet.

5. Medlemsstaterne sender senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse Kommissionen listen over zonerne klassificeret efter risiko.

Kommissionen træffer afgørelse om listernes godkendelse efter fremgangsmåden i artikel 9.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sender for høj- og mellemrisikozonerne Kommissionen planer for beskyttelse af skovene mod brande med angivelse af, hvilke foranstaltninger til beskyttelse af skovene mod brande der allerede er gennemført med finansielt bidrag fra Fællesskabet, samt en evaluering af, hvor effektive de forskellige typer foranstaltninger har været.

2. For højrisikozonerne skal planerne omfatte følgende:

a) en redegørelse for den foreliggende situation i den pågældende zone eller delzone, for så vidt angår det eksisterende forebyggelses- og overvågningssystem samt de bekæmpelsesmidler, der er til rådighed, og med en beskrivelse af de metoder og den teknik, der anvendes til beskyttelse af skovene mod brande

b) en oversigt over brandene i de seneste fem år med angivelse og analyse af de vigtigste årsager

c) de mål, der skal være nået ved slutningen af planens gennemførelsesperiode, for så vidt angår:

— eliminering eller formindskelsen af de vigtigste årsager

— forbedring af forebyggelses- og overvågningssystemerne

— forbedring af bekæmpelsessystemerne

d) en beskrivelse af de foranstaltninger, der er planlagt med henblik på at nå de fastsatte mål

e) oplysning om, hvilke partnere der er knyttet til beskyttelsen af skovene mod brande, og de nærmere bestemmelser om samordningen mellem disse partnere.

3. For mellemrisikozonerne skal planerne mindst omfatte følgende :

a) en redegørelse for den foreliggende situation i den pågældende zone eller delzone, for så vidt angår det bestående forebyggelses- og overvågningssystem ; redegørelsen skal endvidere indeholde en beskrivelse af de metoder og den teknik, der anvendes til beskyttelse mod brande

b) de mål, der skal være nået ved slutningen af planens gennemførelsesperiode, for så vidt angår :

— eliminering eller formindskelse af de vigtigste brandårsager

— forbedring af forebyggelses- og overvågningssystemerne

c) en beskrivelse af de foranstaltninger, der er planlagt med henblik på at nå de fastsatte mål

d) oplysning om, hvilke partnere der er knyttet til beskyttelsen af skovene mod brande, og de nærmere bestemmelser om samordningen mellem disse partnere.

4. Kommissionen afgiver efter høring af Den Stående Skovbrugskomité, der er nedsat ved beslutning 89/367/EØF (1), en udtalelse om planerne for beskyttelse af skovene mod brande senest tre måneder efter deres meddelelse.

5. Fra 1. januar 1993 er finansiering i henhold til EF-aktioner af skovbrugsforanstaltninger i højrisikozoner og mellemrisikozoner betinget af, at der er fastlagt planer for beskyttelse af skovene mod brande, og at nævnte foranstaltninger gennemføres i overensstemmelse med planerne.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne forelægger inden 1. november hvert år Kommissionen deres projekter eller programmer til øget beskyttelse af skovene mod brande.

2. Projekterne og programmerne kan gælde følgende :

— for højrisikozonerne, de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 1, stk. 3, litra a) til d)

— for mellemrisikozonerne, de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 1, stk. 3, litra b) og d), samt kampagner til information og bevidstgørelse.

3. Efter 1. november 1992 kan der kun forelægges projekter og programmer, der indgår i planer som omhandlet i artikel 3, om hvilke Kommissionen har afgivet positiv udtalelse.

Efter 1. november 1992 får programmer fortrinsstilling.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 1 vedtages efter fremgangsmåden i artikel 9.

5. Multiprogrammer skal indeholde angivelse af fordelingen af udgifterne til de forskellige påtænkte foranstaltninger.

Artikel 5

1. Kommissionen sikrer samordningen og opfølgningen af den i denne forordning fastsatte aktion til beskyttelse af skovene mod brande. Den kan navnlig søge bistand fra forskningsinstitutter og videnskabelige og tekniske konsulenter.

2. Samordningen og opfølgningen af aktionen omfatter endvidere et fællesskabsbidrag til medlemsstaterne til hjælp til at oprette et informationssystem for skovbrande med følgende formål :

— at fremme udvekslingen af oplysninger om skovbrande

— at foretage en løbende evaluering af virkningen af de foranstaltninger, medlemsstaterne og Kommissionen har iværksat til beskyttelse af skovene mod brande

— at klarlægge, i hvilke perioder brandrisikoen gør sig gældende, samt dens grad og årsager

— at udvikle strategier for besykttelse af skovene mod brande og navnlig for eliminering eller formindskelse af årsagerne.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 2 vedtages efter fremgangsmåden i artikel 9. De gælder navnlig oplysningernes art, sammenlignelighed og indsamling samt betingelserne for adgang til oplysningerne.

4. Medlemsstaterne kan begrænse indsamlingen af oplysninger til høj- og mellemrisikozonerne.

5. Kommissionen kan med henblik på de i stk. 2 omhandlede informationssystemers forberedelse finansiere pilotprojekter, som først og fremmest gælder gennemføreligheden af systemets forskellige målsætninger. Projekterne iværksættes i samråd med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

(1) EFT nr. L 165 af 15. 6. 1989, s. 14.

Artikel 6

1. Kommissionen træffer beslutning om Fællesskabets medfinansiering af de projekter og programmer, som medlemsstaterne forelægger, jf. artikel 4. Beslutning om tilskud fra Fællesskabet træffes efter høring af Den Stående Skovbrugskomité.

2. Fællesskabets medfinansiering af de i artikel 1, stk. 3, litra a) til d), nævnte foranstaltninger udgør:

— indtil 50 % for de af Kommissionen godkendte udgifter vedrørende højrisikozonerne

— indtil 30 % for de af Kommissionen godkendte udgifter vedrørende mellemrisikozonerne.

3. Fællesskabet afholder udgifterne til den i artikel 5, stk. 1, nævnte samordning. Dog udgør Fællesskabets medfinansiering af medlemsstaternes udgifter til oprettelsen af det i artikel 5, stk. 2, nævnte informationssystem:

— indtil 50 % for foranstaltninger vedrørende højrisikozoner

— indtil 30 % for foranstaltninger vedrørende mellemrisikozoner

— indtil 15 % for foranstaltninger vedrørende de øvrige zoner.

4. Sådanne projekter og programmer vedrørende beskyttelse af skovene mod brande, der allerede får tilskud efter andre fællesskabsordninger, kan ikke få tilskud i henhold til denne forordning.

Artikel 7

Medlemsstaterne udpeger de myndigheder og organer, som har beføjelse til at gennemføre de foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, og de myndigheder og organer, til hvilke Kommissionens tjenestegrene skal refundere Fællesskabets andel af finansieringen.

Artikel 8

Medlemsstaterne træffer i overensstemmelse med nationale love og administrative bestemmelser de fornødne foranstaltninger for:

— at sikre, at de af Fællesskabet finansierede foranstaltninger faktisk gennemføres, og at de gennemføres korrekt

— at hindre uregelmæssigheder

— at inddrive beløb, der er mistet som følge af uregelmæssigheder eller manglende påpasselighed.

Medlemsstaterne stiller alle nødvendige oplysninger med henblik på dette afsnit til rådighed for Kommissionen og træffer alle foranstaltninger, der kan lette den kontrol, Kommissionen anser for hensigtsmæssig i forbindelse med forvaltningen af Fællesskabets finansiering, herunder kontrol på stedet. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet med henblik herpå.

Artikel 9

1. Når der henvises til fremgangsmåden i denne artikel, indbringer formanden for Den Stående Skovbrugskomité sagen for komitéen, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget spørgsmålet haster. Udtalelsen vedtages med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder fra forslagets forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger og bringer dem straks i anvendelse.

Artikel 10

1. Fællesskabsaktionen skal løbe i fem år fra 1. januar 1992.

2. De fællesskabsmidler, der skønnes nødvendige til programmets gennemførelse, beløber sig til 70 mio. ECU, hvoraf 12 mio. ECU for året 1992 inden for rammerne af de finansielle overslag for 1988 til 1992.

Midler til finansiering af programmets gennemførelse derefter skal ligge inden for Fællesskabets gældende finansieringsramme.

Budgetmyndigheden fastlægger de disponible bevillinger for hvert regnskabsår under hensyntagen til de i artikel 2 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (1) omhandlede principper om forsvarlig økonomisk forvaltning.

3. Inden udløbet af den i stk. 1 nævnte periode tager Rådet på forslag af Kommissionen denne forordning op til fornyet behandling på grundlag af en rapport om virksomheden i den sektor, forordningen omfatter, suppleret med navnlig oplysninger om evalueringen af, hvor effektive foranstaltningerne har været, som fastsat i artikel 5, stk. 2.

Artikel 11

Rådets forordning (EØF) nr. 3529/86 af 17. november 1986 om beskyttelse af skovene i Fællesskabet mod brande (2) anvendes fortsat på projekter og programmer, der er indgivet inden den 1. januar 1992.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. januar 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1992.

På Rådets vegne

John COPE

Formand

(1) EFT nr. L 356 af 31. 12. 1977, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 610/90 (EFT nr. L 70 af 16. 3. 1990, s. 1).

(2) EFT nr. L 326 af 21. 11. 1986, s. 5. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 1614/89 (EFT nr. L 165 af 15. 6. 1989, s. 10).